

ANUNȚ
privind soluționarea contestațiilor
formulate la testul grilă din cadrul probei scrise
a examenului de Licență sesiunea 13 februarie 2017

A fost depusă o contestație cu privire la două întrebări: întrebarea nr. 27 din testul 1 (întrebarea 30 din testul 2) și întrebarea 60 din testul 1 (întrebarea 60 din testul 2).

1. Cu referire la întrebarea nr. 27 din testul 1 (întrebarea 30 din testul 2)

Contestatorul apreciază ca fiind corectă, pe lângă varianta de răspuns b) și varianta de răspuns a).

Contestatorul își motivează critica pe prevederile art. 2263 alin. (2) C. civ., care dispune: "Atunci când comportamentul celeilalte părți face imposibilă executarea contractului în condiții conforme bunelor moravuri, cel interesat poate cere rezoluțiunea".

Contestația este neîntemeiată, raportat la prevederile art. 2263 alin. (3) C. civ., care dispune că: *„În cazul prevăzut la alin. (2), precum și atunci când se întemeiază pe neexecutarea fără justificare a obligației de întreținere, rezoluțiunea nu poate fi pronunțată decât de instanță, dispozițiile Art. 1552 nefiind aplicabile. Orice clauză contrară este considerată nescrisă.”*

Textul art. 1552 C. civ. la care se face trimitere consacră rezoluțiunea unilaterală. Prin urmare, varianta de la punctul a) fost indicată drept greșită, deoarece conform prevederilor legale anterior menționate, rezoluțiunea contractului de întreținere nu poate fi dispusă pe cale unilaterală, ci numai judiciară. Prin aceste prevederi, legiuitorul i-a conferit rezoluțiunii un caracter exclusiv judiciar, Orice clauză contrară va fi considerată nescrisă, notificarea debitorului în vederea declarării rezoluțiunii fiind fără efect juridic. (A se vedea C. Macovei, C. Dobrilă, în *Noul Cod Civil. Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, București, 2012, pg. 2216).

2. Cu referire la întrebarea nr. 60 din testul 1 (întrebarea 60 din testul 2)

Din formularea art. 154 alin. 3 C. pen., reiese în mod cert, fără dubiu, că varianta corectă este aceea de la litera b), aceasta reproducând textual dispoziția legală în cauză.

Conform art. 161 alin. 2 litera b) C. pen. teza finală, infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte este o infracțiune imprescriptibilă (intrând în categoria *infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei*, altele decât cea de omor) – așadar, varianta de la litera a) a testului grilă este, automat, incorectă.

Infracțiunea de loviri sau alte violențe *nu* este, în mod obligatoriu, o infracțiune de durată, progresivă (a se vedea și testul nr. 1 / 2, grila nr. 69, varianta – incorectă – de la litera b)! Din formularea cumulată a ipotezei grilei și a variantei de răspuns indicată la litera a) - *„În cazul unei infracțiuni de durată, reprezentată de infracțiunea progresivă (: a) de loviri sau*

vătămări cauzatoare de moarte (...)” - ar reieși faptul că infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ar fi, *întotdeauna*, o infracțiune progresivă (de tip progresiv, cu manifestare concretă progresivă). Această afirmație este inexactă, modalitatea progresivă de comitere a unei infracțiuni reprezentând una dintre acele forme ale unității infracționale care nu țin de natura infracțiunii, ori de firescul lucrurilor (precum se întâmplă în cazul infracțiunii simple, ori a celei continuate, sau a aceleia complexe, ori a celei de obicei), ci de modul în care se petrece dezvoltarea faptei și apariția rezultatului final al acesteia, pe caz concret (asemănător cu situația infracțiunii continuate, ori a celei deviate). Prin urmare, este în egală măsură incorect (greșit, eronat) a califica, imperativ, o infracțiune (oricare ar fi aceea) - inclusiv una de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte – ca *fiind*, în general, la modul absolut (întotdeauna), o infracțiune progresivă, pe cât este de inexact a o califica (în același fel / la același mod) ca *fiind* continuată, ori deviată (nu există infracțiuni progresive, continuate sau deviate prin natura lor, ci doar unele infracțiuni se pot comite, uneori, în aceste forme). Prin urmare, o infracțiune de loviri cauzatoare de moarte *poate* să se manifeste, uneori, ca infracțiune progresivă (de ex.: victima este lovită cu palma peste față, se dezechilibrează și cade, lovindu-se la cap, iar traumatismul cranio-cerebral corespunzător, inițial, unei încadrări juridice a faptei ca infracțiune de lovire se amplifică progresiv, în timp, fără intervenția ulterioară a agresorului, până când victima încetează din viață, după câteva zile), la fel cum *poate*, la fel de bine, să se manifeste ca infracțiune instantanee (fără durată de desfășurare în timp – de ex.: victima, lovită cu palma peste față, se dezechilibrează, cade, se lovește la cap și încetează din viață imediat, pe loc).

Față de motivele arătate mai sus, contestația formulată cu privire la : întrebarea nr. 27 din testul 1 (întrebarea 30 din testul 2) și întrebarea 60 din testul 1 (întrebarea 60 din testul 2) este respinsă, răspunsurile la cele două întrebări fiind menținute conform baremului afișat.

COMISIA DE ANALIZĂ ȘI SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Președinte:

Lect. Univ. dr. Septimiu Panainte

